

Kredse, hvor man har særlig Interesse for og Kyndighed i disse Spørgsmaal, er jeg ikke i Tvivl om, at han vil faa bekræftet, hvad jeg her siger. Naar den ene Art af Skuer, som er opført, skal vige for den anden, er det Statsskuerne, der bør vige, og Foreningsskuerne, der bør leve videre.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der var alt for lidt Tilskud til Svineavl i Sammenligning med det Tilskud, der er til Hesteavl, og udtalte, at han følte sig overbevist om, at jeg var enig med ham deri. Ja, hvis ikke det var saaledes, at der fra samtlige danske Svineslagterier ydes meget store Beløb til Svineavlens Fremme, vilde jeg give det ærede Medlem Ret i, at saa kunde vi ikke blive staaende ved 20 000 Kr. paa Husdyrloven, men naar de danske Andelssvineslagterier har paataget sig den Udgift — og jeg finder det meget tiltalende, at hvor en Landbrugsorganisation selv kan afholde Udgifterne, skal Statskassen ikke gøres Ulejlighed —, er der ikke nogen Grund til, at vi fra vor Side skulde søge at overgaa Slagterierne ved at tilbyde dem Penge, som de ikke har udtalt Ønske om at faa, og de Beløb, der af Slagterierne anvendes til Svineavl, er saa betydelige, at de langt overgaar, hvad her er Tale om at yde til Hesteavlens Fremme.

Vedrørende Lønninger til Konsulenterne udtalte det ærede Medlem, at han vilde finde det rigtigt, om man i Fremtiden unddrog Kontorholdsudgifter og Rejseudgifter fra Adgangen til at modtage Tilskud fra Staten, saaledes at Tilskuddet alene blev givet til Konsulentens Løn. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har helt Ret i denne Betragtning. Skulde der endelig gøres Forskel paa selve Lønnen og Konsulentens Arbejdsomkostninger, som jeg netop regner Kontorholds- og Rejseudgifter for, vilde jeg være tilbøjelig til at sige det modsatte: jeg vilde hellere give Tilskud til de Udgifter, der er Udtryk for, at Konsulenten arbejder, er i Virksomhed, end give Tilskud til hans Løn. Det er jo ikke det, der er det attraa-værdige, at give Tilskud til en Række Konsulenter, der sidder og modtager Løn, og hvis Stillinger maaske bliver opretholdt, fordi Staten giver Tilskud, men som i øvrigt ikke har Raad til at udøve nogen Virksomhed. Kontorholdsudgifter og Rejseomkostninger er Udtryk for, at Manden er i Arbejde, og jeg finder derfor, det er et uheldigt Princip at unddrage netop disse Omkostninger fra Adgangen til at faa Tilskud fra Statens Side.

Til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, der var inde paa almindelige Be-

tragtninger vedrørende Landbrugets Stilling til Toldbeskyttelse, skal jeg sige, at det vil jeg ganske afholde mig fra at følge ham i. Det kan der maaske blive Anledning til at drøfte en anden Gang. Men naar det ærede Medlem sagde vedrørende Ostetolden, som man jo altid faar serveret, naar der er Tale om Landbrugere og Toldbeskyttelse i Forbindelse med hinanden, at der var dog ingen ansvarlig Landmand, der vilde ønske Ostetolden ophævet, vil jeg sige, at det forundrer mig, at det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til, at De samvirkende danske Landboforeninger aldeles enstemmigt — og de maa dog vist betragtes som dem, der har Ansvar paa Landbrugets Vegne — og Landbrugsraadet, ligeledes enstemmigt, har henvendt sig baade til Finansministeriet og Landbrugsministeriet og ønsket Ostetolden hævet, ikke fordi den har nogen som helst Betydning for Landbruget — den er det ganske ligegyldig — men for at blive fri for, at f. Eks. det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen staar her op paa Talerstolen og siger, at der har Landbruget en Beskyttelse. Det er selvfølgelig et mindre Spørgsmaal, men jeg synes dog, at det ærede Medlem, da han aabenbart ikke er kendt dermed, skulde vide det, og nu ved det ærede Medlem altsaa, at det forholder sig saadan.

Naar det ærede Medlem saa sagde, at vi her i Landet havde Importforbud mod argentinsk Kød, er det formelt rigtigt, men Forholdet ligger saaledes, at fra Landbrugsministeriet vil der blive givet Tilladelse til Indførsel til hvem som helst der vil indføre argentinsk Kød her til Landet. Men der er en Hindring for Indførsel af argentinsk Kød her til Landet, og den ligger i de store Byers Sundhedsvedtægter, idet nemlig disse Vedtægter paabyder, at Organerne skal være vedhængende det Kød, der indføres, og dette er selvfølgelig en Umulighed for frossent argentinsk Køds Vedkommende. Saa selv om Landbrugsministeriet giver Tilladelse, kan der ikke indføres argentinsk Kød, i hvert Tilfælde ikke til Afsætning i saadanne Byer, hvor der findes Sundhedsvedtægt, og en Tilladelse har jo under de Omstændigheder ingen Interesse. Der er altsaa heller ikke her Tale om at beskytte Landbruget, og jeg tror ikke, der findes nogen ansvarlig Landmand eller nogen Landmand overhovedet, der nogen Sinde har tænkt paa, at vi skulde lukke af for argentinsk Kød for at gavne Landbruget, jeg har aldrig mødt den Tanke i nogen Landmands Hjerne. Det, der er det afgørende her, er udelukkende Hensynet til Forbrugernes Sundhed, det er det; der